

РЕШЕНИЕ

№ 909

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10352** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с § 2 и чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е въз основа на Решение № 9016/30.09.2025 г., постановено по адм. д. № 6319/2025 г. по описа на Върховния административен съд, с което е отменено Решение № 12636/10.04.2025 г. по адм. д. № 1725/2024 г. на Административен съд София – град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

Първоначално съдебното производство е образувано по жалба на „АСТЕЛС“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор М. К., срещу Ревизионен акт (РА) № СФД23-РД77-189/06.11.2023 г., издаден от органи по приходите на Столична община – Е. К. – началник отдел и възложител на ревизията и К. Г. – главен инспектор и ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА24-РД28-4/10.01.2024 г. на кмета на СО. С Ревизионния акт са установени задължения за данъци и лихви за просрочие за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 84 046 лв., от които 27 797.54 лв. за данък за недвижими имоти и 14 852.48 лв. лихва, както и 27 199.48 лв. за такса за битови отпадъци и 14 196.50 лв. лихва, дължими по отношение на следните имоти, собственост на дружеството:

1. Административно – производствена сграда, масивна конструкция с площ от 416 кв.м., състояща се от 42 стаи и един салон, преотредена за администрация, находяща се в район „Искър“, [улица];
2. 22 574/105 030 идеални части от поземлен имот с идентификатор по ККР 07106.1402.1104,

заедно със застроените в него 9 бр. сгради, находящи се в район „Искър“, [улица];

3. 22.823% идеални части от поземлен имот с идентификатор по ККР 68134.900.119, ведно със самостоятелни обекти в сграда с идентификатори: 68134.900.119.1.22, 68134.900.119.1.23 и 68134.900.119.1.10, находящи се в район Л., [улица], върху които има учредено вещно право на ползване на дружеството „ХИДРА ХИД“ ППД до 31.12.2020 г.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като неправилен и незаконосъобразен. Излагат се подробни съображения, включително в депозираните писмени бележки. В съдебно заседание, жалбоподателят е представляван от адв. С. и адв. П., които поддържат жалбата. Претендират се разноски, за които е представен списък (л.17).

Ответникът – Кмет на СО, представляван от юрк. Д., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като на свой ред претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия № СФД21-РД01-125/15.09.2021 г. (стр. 62, Класьор 1), издадена от Е. К. – началник отдел „Ревизии и събиране на вземанията“, с обхват данък недвижими имоти и такса битови отпадъци, за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. Определен е ревизиращ екип – К. Г. – главен инспектор и ръководител на ревизията и И. С. – инспектор. ЗВР е връчена на 24.11.2021 г. на пълномощник на дружеството. На основание чл. 29, ал. 1 и ал. 2 ДОПК ЗВР е изпратена за връчване по компетентност на Дирекция „Местни данъци и такси“ [населено място], като заедно със заповедта е изпратено за връчване и Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № СФД21-ТД26-1427/17.09.2021 г. (стр. 65 и сл., Класьор 1).

Поради неоткриване на адресата на посочения адрес, документирано в изготвени Протоколи № 237/29.10.2021 г. и № 238/08.11.2021 г., по реда на чл. 32 ДОПК е издадено съобщение рег. индекс МДТ-785/09.11.2021 г. (Класьор 1), с което изпълнителният директор на дружеството М. К. е уведомена, че следва в 14-дневен срок да се яви в дирекция „Местни данъци и такси“ [населено място], за връчване на ЗВР и ИПДПОЗЛ. Съобщението е поставено на 09.11.2021 г. и е свалено на 24.11.2021 г. Изпратените документи са връчени на 24.11.2021 г., а съобщение № МДТ-785/09.11.2021 г. е връчено и чрез български пощи на 03.12.2021 г. (Класьор 1).

Във връзка с образувано адм. дело № 12312/21 г. срещу Акт за установяване на задължения по декларация № СОА21-ТД26-4870-(13)/08.07.2021 г. ревизионното производство е спряно със Заповед № СФД22-РД72-1/28.01.2022 г. Установява се, че с Решение № 5595/05.10.2022 г., постановено по адм. д. № 12312/201 г. по описа на АССГ, е отхвърлена жалбата на „АСТЕЛС“ АД срещу АУЗД № СОА21-ТД26-4870-(13)/08.07.2021 г. С Решение № 7248/03.07.2023 г. по адм. д. № 1360/2023 г. по описа на ВАС, първоинстанционното решение е:

1. отменено в частта, с която е отхвърлена жалбата срещу Акт за установяване на задължение по декларация № СОА21-ТД26-4870-(13) от 08.07.2021 г., с който за периода 2016 г. – 2020 г. са установени задължения за внасяне за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за недвижими имоти, заведени с партиден номер 7206F135801 в общ размер на 85 600.67 лв. (главница и лихва към 08.07.2021 г.) и за периода 2017 г. – 2020 г. за данък върху недвижимите имоти за недвижим имот с партиден номер М 1409208_060919_14 в размер на 1 254.26 (главница и лихва към 08.07.2021 г.);

2. отменен е Акт за установяване на задължение по декларация № СОА21-ТД26-4870-(13) от 08.07.2021 г., в частите, с които за периода 2016 г. – 2020 г. са установени задължения за внасяне за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за недвижими имоти, заведени с

партиден номер 7206F135801 в общ размер на 85 600.67 лв. (главница и лихва към 08.07.2021 г.) и за периода 2017 г. – 2020 г. за данък върху недвижимите имоти за недвижим имот с партиден номер М 1409208_060919_14 в размер на 1 254,26 (главница и лихва към 08.07.2021 г.) и

3. оставено е в сила решението, в останалата част, с която е отхвърлена предявената от „Астелс“ АД жалба срещу Акт за установяване на задължение по декларация № СОА21-ТД26-4870-(13) от 08.07.2021 г. в частта, с която са установени задължения за внасяне за такса битови отпадъци за недвижим имот с партиден номер М 1409208_060919_14, за периода 2017 г. – 2020 г. в размер на 735,88 лв. - главница и в размер на 178,03 лв. - лихва за забава към 08.07.2021 г.

Ревизионното производство е възобновено със Заповед № СФД23-РД74-2/13.07.2023 г. (Класьор 1).

На основание чл. 117 ДОПК е издаден Ревизионен доклад № СФД23-ТД-26-4925/25.09.2023 г. (л. 135 и сл., Класьор 1). Срещу ревизионният доклад е подадено възражение вх. № СФД23-ТД26-5543/26.10.2023 г. (л. 133, Кл. 1).

Ревизионното производство приключва с издаването на Ревизионен акт № СФД23-РД77-189/06.11.2023 г. (л. 135, адм. д. № 1725/24 г.), с който са установени задължения за довносяне както следва:

За 2016 г. са установени задължения за довносяне за данък върху недвижимите имоти в размер на 2 462.98 лв., и лихва 2 370.74 лв., както и такса за битови отпадъци в размер на 2 864.04 лв. и лихва 2 127.76 лв.;

за 2017 г. са установени задължения за довносяне за данък върху недвижимите имоти в размер на 6 333.64 лв., лихва в размер на 4 085.22 лв., и такса за битови отпадъци в размер на 6 083.86 лв. и лихва 3 948.60 лв.;

за 2018 г. са установени задължения за довносяне за ДНИ в размер на 6 333.64 лв., лихва в размер на 3 441.30 лв., и ТБО в размер на 6 083.86 лв. и лихва 3 332.19 лв.;

за 2019 г. са установени задължения за довносяне за ДНИ в размер на 6 333.64 лв., лихва в размер на 2 800.01 лв., и ТБО в размер на 6 083.86 лв. и лихва 2 715.36 лв.;

за 2020 г. са установени задължения за довносяне за ДНИ в размер на 6 333.64 лв., лихва в размер на 2 155.21 лв., и ТБО в размер на 6 083.86 лв. и лихва 2 072.59 лв.

Ревизионният акт е връчен на упълномощено лице на 20.11.2023 г. (л.173).

Видно от ревизионния акт, за нежилищен имот – сграда, находяща се в район „Искър“, [улица], е била подадена коригираща декларация по чл. 17 ЗМДТ с вх. № 1409/208/19.09.2006 г. за деклариране на обект „сграда 416 кв.м.“ с отчетна стойност в размер на 18 397.00 лв. Подадени са декларации по чл. 14 ЗМДТ с вх. № 1427-2006/29.06.2010 г., обработена на 13.01.2015 г. с вх. № [ЕГН] и с вх. № 72060106207/30.11.2015 г. за 4-етажна административна сграда с площ от 415 кв.м., построена през 1960 г., конструкция – панелна/едропанелна „М2“, година на основен ремонт 2001 г.

Съгласно служебна заверка от р-н „Искър“ за имот с идентификатор 07106.1402.1104, същият е разположен в пета зона спрямо строителните граници на населеното място, земята е УПИ в строителни граници, попада в устройствена зона „производствена“.

За ревизирия период 01.01.2016 г. – 31.12.2020 г. задължението за ДНИ е определено съгласно чл. 19 ЗМДТ и чл. 21 ЗМДТ. Определена е данъчна оценка 128 264.00 лв. за всеки от данъчните периоди, определена по формулата $ДО=БС \times Км \times Ки \times Кх \times Кв \times Ко \times ПЛ$, или $ДО = 15.40 \times 28.10 \times 1 \times 0.95 \times 1 \times 0.75 \times 416$. Тъй като отчетната стойност е по-ниска – 18 397.00 лв., основата за облагане съгласно чл. 21, ал. 1 ЗМДТ е изчислена на 128 264.10 лв. За всеки от периодите е определен размера на ДНИ $128\,264.10 \times 1.875\% = 240.50$ лв. За 2016 г. задължението за ДНИ е било платено на 11.02.2016 г. с 5% отстъпка. За процесния имот е установена сума за внасяне в

размер на 962.00 лв. и лихва 473.97 лв.

За имота е определен размер на ТБО съгласно решение № 62/17.12.2015 г. на СОС в размер на отчетната стойност на имота x 10‰, и включва заплащането на следните услуги: 3.70 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, 2.60 ‰ за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и 3.7‰ за поддържане на чистотата на територията за обществено ползване. За 2016 г. отчетната стойност на имота е 18 370.00 лв. x 10 ‰ = 183.97 лв. размер на ТБО. За 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. е определен размер на ТБО за всеки от периодите в размер на 183.97 лв. Определени са общо 0.26 лв. за довносяне за периода, след справка за внесените от дружеството такси.

За нежилищен имот – земя и сграда, находяща се в [населено място], р-н „Искър“, ул. Поручик Н. Б.“ № 8, представляваща 22 574/105 030 идеални части от поземлен имот, за който е определен идентификатор 07106.1402.1104, целият с площ 105 030 кв.м., заедно със застроените в него 9 бр. сгради:

фабрично производствена сграда, масивна конструкция, със застроена площ от 3 275 кв.м., преотредена за СКЛАД ВЕЛПАПЕ И ХАРТИЯ;

фабрично производствена сграда, масивна конструкция, със застроена площ от 880 кв.м., преотредена за ЦЕХ № 4;

фабрично производствена сграда, масивна конструкция, със застроена площ от 27 кв.м., преотредена за ПОРТАЛ;

фабрично производствена сграда, масивна конструкция, със застроена площ от 190 кв.м., преотредена за ЕЛЕКТРОРЕМОНТЕН ЦЕХ;

фабрично производствена сграда, масивна конструкция, със застроена площ от 380 кв.м., преотредена за ГСМ;

1 938 кв.м. съставляващи южната част от фабрично производствена сграда, масивна конструкция, със застроена площ от 2 600 кв.м., преотредена за ОТВОДНИТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ;

фабрично производствена сграда, масивна конструкция, със застроена площ от 1 200 кв.м., преотредена за РЕМОНТНО МЕХАНИЧЕН ЦЕХ;

фабрично производствена сграда, масивна конструкция, със застроена площ от 360 кв.м., преотредена за Ф. ЦЕХ;

фабрично производствена сграда, масивна конструкция, със застроена площ от 696 кв.м., преотредена за ХИДРОПУЛПЕРЕН ЦЕХ,

са подавани следните декларации:

- Коригираща декларация по чл. 17 ЗМДТ за 9 бр. сгради: ФОИТ ЦЕХ с отчетна стойност 50 058.00 лв.; ХИДРОПУПЕРЕН ЦЕХ с отчетна стойност 111 668.00 лв; ПОРТАЛ с отчетна стойност 1 075.00 лв.; ГСМ с отчетна стойност 8 525.00 лв.; ЕЛЕКТРОРЕМОНТЕН ЦЕХ с отчетна стойност 7 677.00 лв.; ОТВОДНИТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ с отчетна стойност 220 765.00 лв.; РЕМОНТНО МЕХАНИЧЕН ЦЕХ с отчетна стойност 158 160.00 лв.; СКЛАД ВЕЛПАПЕ И ХАРТИЯ с отчетна стойност 127 500.00 лв. и земя с отчетна стойност в размер на 466 194.00 лв.;

- декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/23.09.2013 г. за земя с част на собственост 1/1 и с площ 105 030 кв.м. и отчетна стойност 466 194.00 лв.

- декларация по чл. 14 ЗМДТ с вх. № 1427-2014/29.06.2010 г. за сграда ЦЕХ № 4, с площ 380 кв.м. строена 1960 г. конструкция М2;

- декларации по чл. 14 ЗМДТ с вх. №№ 1427/2004/29.06.2010 г. за склад велпапе и хартия; 1427/2012/29.06.2010 г. за ремонтно механичен цех; 1427/2011/29.06.2010 г. за отводнително отделение 1427/2010/29.06.2010 г. за ГСМ; 1427/2009/29.06.2010 г. за електро ремонтен цех и 1427/2008/29.06.2010 г. за портал;

- декларация по чл. 14 ЗМДТ, обработена с вх. № [ЕГН]/07.04.2021 г., входирана с № 7206/3606/30.11.2020 г., за нежилищни сгради/производствени, построени 1960 г. с площи, конструкция и височина на сградите.

За земя с площ 82 456.00 кв.м. по партидата на дружеството, коефициентите за определяне на данъчната оценка, съгласно нормите на Приложение 2 ЗМДТ, характеристиките, посочени от дружеството в декларация по чл. 14 ЗМДТ, данните в документите за собственост и отчетените стойности са посочени в РА в табличен вид, като за всяка година е определен размер на данъчната основа = БС x КМ x КИ x КУ x КЗ x ПЗ + ДП = 0.80 x 28.1 x 1 x 1 x 1 x 1 x 82 456.00 + 0 = данъчна оценка в размер 1 853 610.90 лв. Отчетната стойност на земята е 466 194.00 лв., поради което основата за облагане на осн. чл. 21, ал. 1 ЗМДТ е 1 853 610.90 лв. За всеки данъчен период е определен ДНИ за земя $1\,853\,610.90 \times 1.875\% = 3\,475.52$ лв.

За деветте броя сгради за всеки от данъчните периоди е определена данъчна основа за облагане съгласно чл. 21, ал. 1 ЗМДТ в размер на 1 391 827.60 лв. при изчислена обща отчетна стойност на сградите 719 770.00 лв. , или с други думи $1\,396\,068.10 \times 1.875\% = 2\,617.62$ лв. ДНИ за всеки данъчен период.

Общо ДНИ за земя и сгради е определено за всеки от периодите в размер на 3 475.52 лв. + 2 617.62 лв. = 6 093.14 лв.

След извършена справка за периодите е определена сума за довносяне 26 835.54 лв. главница и лихва 14 378.51 лв., след отчитане на внесените суми – съгласно таблицата са внесени суми единствено за 2016 г.

За определяне задълженията за ТБО е приета отчетната стойност на имота – земя и сгради, в размер на 1 185 964.00 лв.

Установено е, че за имота е подадена декларация по чл. 23, ал. 1 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), с която е заявено ползването на 1 брой контейнер за битов отпадък с вместимост 1100 л. с кратност на извозване един път седмично, за който се събира такса в размер на 1 340.00 лв. За 2016 г. е определен размер на ТБО в размер на $1\,340 + 1\,185\,964.00 \text{ лв.} \times 3.7\% = 5\,728.06$ лв. За 2017 г. до 2020 г. – $1\,340.00 \text{ лв.} + 1\,185\,964 \times 4\% = 6\,083.86$ лв. за всеки данъчен период. Общият размер на задължението за ТБО за ревизирианият период, след приспадане на внесени суми, е в размер на 27 199.48 лв. главница и лихва в размер на 14 196.24 лв.

В РА за нежилищен имот – земя и сграда, находящи се в [населено място], район „Л.“, [улица], а именно:

- банков офис на първи етаж на сграда със смесено предназначение, разположен на кота ± 0.00 , със застроена площ от 210.38 кв.м. с идентификатор 68134.900.119.1.22;

- банков офис на втори етаж на сграда със смесено предназначение, разположен на кота (+3.40), със застроена площ от 306.35 кв.м. с идентификатор 68134.900.119.1.10;

- банков трезор на първи сутеренен етаж на сграда със смесено предназначение, разположен на кота (-2.85), със застроена площ от 69.37 кв.м., с идентификатор 68134.900.119.1.10;

- 23.823 % идеални части от урегулиран поземлен имот П-119 от квартал 272-А по плана на [населено място], местност „Л. I част“, целия с площ 335 кв.м. с идентификатор 681.900.119,

за които е посочено, че са подадени декларации по чл. 14 ЗМДТ за деклариране на обектите с отчетната им стойност от 01.12.2016 г., както и коригираща декларация по чл. 14 ЗМДТ от 25.03.2021 г. В РА е посочено, че имотът е частна собственост на „АСТЕЛС“ АД и върху него има учредено вещно право на ползване на „ХИДРА ХИД“ ООД, до 31.12.2020 г., съгласно Нотариален акт № 9/02.11.2016 г., като съгласно чл. 11, ал. 3 ЗМДТ, при учредено вещно право на ползване, данъчно задължено лице е ползвателя.

Така общо с РА са определени задължения за данъци и лихви за просрочие за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 84 046 лв., от които 27 797.54 лв. за данък за недвижими имоти и 14 852.48 лв. лихва, както и 27 199.48 лв. за такса за битови отпадъци и 14 196.50 лв. лихва.

При първото разглеждане на делото е била назначена съдебно-счетоводна експертиза, като при отговор на поставените въпроси, вещото лице е посочило, че при сравнение на отчетните стойности на декларираните имоти за 2009 г., 2015 г., 2020 г. и 2021 г., стойностите им, използвани при определяне на задълженията на дружеството, са еднакви с отчетната стойност по данъчна декларация по чл. 17 ЗМДТ вх. № 1409-290/17.12.2009 г. и спрямо тези стойности са определяни задълженията. По поставения втори въпрос, вещото лице посочва, че сравнението между данъчните задължения, определени с РА и тези, определени в констативно-съобразителната част на експертизата, води до извод, че задълженията за ДНИ определени от експертизата са по-малък размер от тези, определени от РА, с 3 528.50 лв., за задълженията за ТБО са с 8 240.90 лв. по-малко от определените с РА. Вещото лице посочва, че сравнението на данъчните оценки, определени със Справка за коефициентите при изчисляване на данъчните оценки с вх. №[ЕИК]/14.04.2021 г. и данъчните оценки, определени в обжалвания РА, показва, че данъчните оценки, определени с РА, не съответстват на тези в справката.

В допълнително изготвено заключение, вещото лице е изчислило, че базата за облагане на имот парт. № 7206F135801, е данъчната оценка, която е в размер на 917 593.28 лв., като за всеки данъчен период от 2016 до 2020 г., задълженията за ДНИ са в размер на 1 720.49 лв., като за 2016 г. са внесени задължения за ДНИ на 17.01.2022 г. – 892.65 лв. и на 30.10.2023 г. – 2 737.16 лв. По отношение на данъчната основа при задълженията за ДНИ върху земя, придобита съгласно Нотариален акт № 26/18.04.2001 г. с отчетна стойност 466 194 лв., в.л. е изчислило, че данъчната оценка е по-висока и е в размер на 1 668 249.79 лв., поради което е изчислен размер на ДНИ по години, като за всяка от 2016 г. до 2020 г. то е в размер на 3 127.97 лв. По отношение имот с парт. № 1409208-060919-14 данъчната оценка е в размер на 115 437.72 лв., като размерът на ДНИ за всяка година е в размер на 216.44 лв. На стр. 4 от допълнителното заключение (л.362, адм. д. № 1725/24) в.л. е посочило и изчислените стойности на задълженията за ДНИ и лихви за просрочие към 06.11.2023 г. Така за 2016 г. е изчислено задължение за довносяне в размер на 1 206.27 лв., за 2017 г. – 5 064.90 лв., за 2018 г. 5 064.90 лв. и лихва 1 331.64 лв., за 2019 г. 5 064.90 лв. и лихва върху първата вноса – 1 164.92 лв. и 1 978.39 лв. върху втората вноса, за 2020 г. 5 064.90 лв. и лихва в размер на 907.45 лв. върху първата вноса и 820.92 лв. върху втората вноса. Дължимите лихви за ТБО определени от в.л. са с 10 175.03 лв. по-малко от тези, определени с РА.

От правна страна:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентни органи, съгласно приложените Заповеди №№ СОА20-РД15-16/03.01.2020 г., СОА20-РД15-363/08.01.2020 г., Разпореждане № СФГ20-ВК66-16-16.01.2020 г., Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г., Заповед СОА 20-РД-9861/30.07.2020 г., Споразумение № СПА21=РД15=14358/24.11.2021 г. и Заповед № СОА22-РД15-4949/21.11.2022 г. (л. 193 – 200 Класьор 1). При издаване на акта не се констатира процесуални нарушения, които

да са от такова естество, че да обусловят отмяната му на формално основание. В тази връзка възраженията в тази насока са неоснователни. Не се споделят и съображенията за недопустимост на ревизионното производство. От една страна АУЗД е издаден на основание чл. 107 ДОПК, поместена в Глава четиринадесета Установяване на данъците и задължителните осигурителни вноски, Раздел I. Предварително установяване, а РА е издаден на основание чл. 112 ДОПК, в хода на проведен данъчен контрол – Глава П.. Предварителното установяване се извършва по подадените от лицето данни в декларациите, докато при контролно-ревизионното производство органът сам установява наличието и основанията за облагане като извършва съответните проверки. Освен това АУЗД е отменен на процесуално основание.

Не е допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 120, ал. 2, изр. второ ДОПК. Необсъждането на възраженията на ревизираното лице срещу РД не би могло да се определи като съществено процесуално нарушение, тъй като ревизираното лице е имало възможност да направи възраженията си и при обжалването пред кмета на СО и после пред съда, поради което правото му на защита не е нарушено. В този смисъл Решение № 8959 от 26.06.2014 г. по адм. д. № 14969/2013 г., VIII отд. на ВАС.

По приложението на материалния закон:

На първо място следва да се посочи, че възражението за изтекла давност по отношение задълженията за 2016 г. и 2017 г. е неоснователно.

Практиката на ВАС е последователна, че относно местните данъци и такси разпоредбата на чл. 109 ДОПК следва да се тълкува при съобразяване на спецификата на декларирането по ЗМДТ. По аргумент от чл. 14 ЗМДТ, в приложимата към 2016 г. редакция, за определяне на задълженията по ЗМДТ не се подава декларация за всеки данъчен период, а еднократно при придобиване на имот или при промяна на обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка. При липса на промяна в обстоятелствата, първоначално подадената декларация „замества“ декларациите за следващите календарни години. От това следва, че срокът по чл. 109, ал. 1 ДОПК в случая не тече от датата на подаване на декларацията, а от 01.01. на годината, следваща годината, в която задълженията са били дължими (Решение № 12569 от 17.10.2018 г. по адм. д. № 4755/2018 г., VIII отд. на ВАС). Съгласно чл. 20 от Наредба на Столичен общински съвет за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, такса за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 30 април, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи. Посочената норма сочи, че спрямо ТБО за 2016 г. срокът по чл. 109, ал. 1 ДОПК е започнал да тече на 01.01.2017 г. и е изтекъл на 31.12.2021 г. Ревизионното производство е възложено със ЗВР от 15.09.2021 г., връчена на ревизирания субект на 24.11.2021 г., поради което и по аргумент от чл. 114, ал. 1 ДОПК следва да се приеме, че началният момент на ревизионното производство е този на връчване на ЗВР - 21.11.2021 г. Към тази дата 5-годишният преклузивен срок по чл. 109, ал. 1 ДОПК за задължението за ТБО за 2016 г. не е изтекъл. Същото се отнася и до задълженията за данък върху недвижимия имот. Съдът намира, че за най-стария период – 2016 г., не е изтекъл към момента на връчване на ЗВР, поради което и срокът по чл. 109 ДОПК не е изтекъл. Ето защо, чл. 109, ал. 1 ДОПК в случая не може да се приложи. Сроковете по чл. 171, ал. 1 ДОПК не са изтекли за най-старите задължения към датата на връчване на ЗВР. Неоснователно жалбоподателят твърди, че същите са изтекли, предвид отмяната на АУЗД № СОА21-ТД26-4870(13)/08.07.2021 г., която отмяна води до

приложение на правилото, че давността не се смята за прекъсната с издаването на АУЗД. Давностният срок е спрян с началото на ревизионното производство на основание чл. 172, ал. 1, т. 1 ДОПК, както преди това е спрян и на основание §29, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците.

По отношение на установените задължения за данък върху недвижимите имоти:

Съгласно чл. 19, ал. 1 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 1 март на същата година. Според чл. 21, ал. 1 оценка на недвижимите имоти на предприятията, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2.

Жалбоподателят възразява срещу определената данъчна оценка за 8 броя сгради, част от имот с парт. № 7206F135801. Според него, ДО не е изчислена на база последно подадената и актуална декларация по чл. 14 с вх. № [ЕГН]/30.11.2015 г.

Съобразно чл. 1 на приложение 2 към ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти се определя в евро и представлява сума от данъчните оценки на отделните обекти. Според чл. 4 данъчната оценка на сгради или на части от сгради се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по следната формула:

$ДО = БС \times Км \times Ки \times Кх \times Кв \times Ко \times ПЛ$, където:

ДО е данъчната оценка в евро;

БС - базисната данъчна стойност на 1 кв.м. в евро;

Км - коефициент за местоположение;

Ки - коефициент за инфраструктура;

Кх - коефициент за индивидуални характеристики;

Кв - коефициент за височина;

Ко - коефициент за овехтяване;

ПЛ - площта на сградата или част от нея в кв.м.

Както се спомена, по-високата от данъчната оценка и отчетната стойност на имота се взема предвид при определяне на данъчната основа за облагане. Основателно е възражението на жалбоподателя, че неправилно административният орган е използвал декларациите от 2009 г., вместо информацията в тези от 2015 г. От текста на разпоредбата на чл. 14 ЗМДТ е видно, че декларацията се подава еднократно, както и при необходимост от корекция или поправка на данните. Видно от приложените по делото доказателства, обстоятелствата от декларациите, обработени през 2015 г., са били налице при органа и са му представени. Съдът намира, че информацията от тези декларации следва да се използва от административния орган при определяне на данъка, доколкото ревизираният период е именно 2016 г. до 2020 г. Въз основа на това, съдът намира, че ревизионният акт подлежи на изменение в тази му част, както следва:

Видно от изготвеното допълнително заключение на вещото лице, след като е съобразило данните в декл. по чл. 14 от 2015 г. и е приложило коефициентите, съобразно отразените в декларациите обстоятелства, за фойт цех е определена база за облагане 20 416.85 лв., равна на данъчната оценка, при отчетна стойност 10 340 лв.; за хидропулпурен цех ДО е в размер на 80 969.26 лв., при отчетна стойност 30 624 лв.; за портал базата за облагане е 3 342.26 лв., при отчетна стойност 583 лв.; склад ГМС базата за облагане е 31 168.06

лв.; ел. ремонтен цех е с данъчна оценка 13 980.73 лв. при отчетна стойност 3 705 лв.; отводнително отделение е с ДО 398 523.41 лв. при отчетна стойност 106 032 лв., рем.мех.цех. е с ДО 105 715.44 лв. при отч. ст-т в размер на 54 428 лв. склад велпапе и хартия е с ДО 206 557.38 лв. при отчетна стойност 81 220 лв., и цех № 4 е с ДО 64 919.89 лв., при отчетна стойност 81 220 лв., или общо в размер на 917 593 лв. Вещото лице, при посочило в табличен вид как са определени коефициентите за инфраструктура, въз основа на които е определена данъчната оценка на деветте сгради, земята и административната сграда. Определен е размер на данъка за всяка година 917 593 x 1.875‰ в размер на 1 720.49 лв. или общо **4 972.29** след приспадане на внесените на 17.01.2022 г. и 30.10.2022 г. общо 3 630.16 лв. за 2016 г.

За определяне на данъчната основа на земята с площ 82 456 кв. м. съгласно данъчна декларация по чл. 17, ал. 1 с вх. № 1409-0264/29.06.2010 г., отчетната стойност на земята е 466 194 лв. Доколкото данъчната оценка обаче е по-висока, същата следва да се използва за определяне на данъчното задължение, а именно, за всеки данъчен период ДО на земята 1 668 249.79 лв., се умножи по ставката 1.875 ‰, което се равнява на 3 127.97 лв. за всеки данъчен период или общо в размер на **15 639.85 лв.**

По отношение административната сграда с на имот с партида №1409208-060919-14, вещото лице е изчислило, че съгласно декларация по чл. 14 ЗМДТ вх. № 7206/16207 от 30.11.2015 г., отчетната стойност е 22 172 лв. Данъчната оценка е взета предвид при определяне на данъка, тъй като същата е в размер на 115 437.72 лв. Така за всеки данъчен период е определен размер на задължението за ДНИ в размер на 216.44 лв. или общо 1 082.2 лв. за целия ревизиран период.

Или за ревизираните периоди се определя размер на дължимия ДНИ както следва: за 2016 г. е определено задължение 5064.90 лв., от които са внесени 3 858.63 лв., и е дължим остатък за довносяне в размер на 1 206.27 лв., като лихва не се дължи, поради наличието на надвнесена сума.

за 2017 г. е определено задължение в размер на 5 064.90 лв., като лихва не се дължи; 2018 г. ДНИ за довносяне е в размер на 5 064.90 лв., като за първата вноса не се дължи лихва, а за втората е 1 331.64 лв.

2019 г. задължение за внасяне 5 064.90 лв. и 2 243,31 лихва;

за 2020 г. ДНИ за внасяне 5 064 лв. и лихва в размер на 1 728.37 лв.

По отношение на ТБО:

Между страните няма спор, че услугата се предоставя по отношение процесните имоти, собственост на жалбоподателя. Неоснователно същият твърди, че ТБО не се дължи, поради отмяна на АУЗД. Както се спомена по-горе, няма пречка за провеждане на ревизионно производство след предварителното производство по установяване на данъци по декларация. Съгласно чл. 62 ЗМДТ таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по: 1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; 2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; 3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Жалбоподателят оспорва дължимостта на ТБО за имот парт. М1409208_060919_14, като твърди, че таксата за периода 2017-2020 г. е изцяло платена. Оспорва се и приетата от органа отчетна стойност на имотите по партида 7206F135801, включващ земя и 9 бр, сгради.

Съдът намира, че за имот с парт. М1409208_060919_14 ТБО за периода 2017-2020 г. е

заплатена. Като доказателство по делото е приложено платежно нареждане (л.65 адм. д. № 1725/24). Видно е, че въз основа на решение № 7248/03.07.2023 г. на ВАС, е извършен превод за ТБО за периода 2017 г. – 2020 г. по партидата на дружеството. Съдебното решение е приложено също по делото, като е видно, че АУЗД № СОА21-ТД26-4870(13), с който са установени задължения за ТБО за посочения период в размер на 735.88 лв. главница и 178.03 лв. лихва за забава, е оставен в сила и въз основа на това е извършено плащането. При това положение съдът намира, че задължението е заплатено, поради което в тази част РА е незаконосъобразен.

По отношение ТБО за имот партида 7206F135801:

За ревизирия период размерът на ТБО се определя съгласно решение на СОС. В случая за процесните периоди това са решения № 62/17.12.2015 г. за 2016 г., решение № 816/22.12.2016 г. за 2017 г. решение № 793/21.12.2017 г. за 2018 г., решение № 857/20.12.2018 г. за 2019 г., решение 52/31.12.2019 г. за 2020 г. Със заповеди на кмета на СО са определени границите на районите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване. За процесните периоди това са Заповед №№ СОА 16 – РД 09 – 1336/31.10.2016 г.; СОА 17 – РД 09 – 958/30.10.2017 г., СОА 18 – РД 09 – 1210/30.10.2018 г., СОА 19 – РД 09 – 1478/31.10.2019 г. и СОА 20 – РД 09 – 2746/30.10.2020 г.

За процесния период жалбоподателят сам организира сметоизвозването и сметосъбирането на битов отпадък за 9 броя имоти парт. № 7206F135801, като са подадени декларации по чл. 23, ал. 1 НОАМТЦСУПСО. Заявил е използването на 1 бр. бобър контейнер 1100 л. с кратност на извозване веднъж седмично. Размера на ТБО за един съд на година за всеки район на СО е в размер 1 340 лв.

На основание чл. 67, ал. 2 ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 НОАМТЦСУПСО ТБО за нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално на база отчетната стойност на имота. За 9 бр. сгради по партидата следва да се използват отчетните стойности, приети от вещото лице, така, както са посочени и в декларацията от 2015 г. а също така и в приложената на л. 329 експертна оценка. Така вещото лице посочва, че за 2016 г. отчетната стойност на всяка сграда, умножена по 3.7 ‰ е равна на 1 115.36 лв. за сгради, 1 724.92 лв. за земя и 1 340 лв. за контейнер, или общо 4 180.28 лв., както и дължима лихва в размер на 1 113.43 лв., от които са внесени 2 864.02 лв., т.е. за внасяне остават 1 316.16 лв.; за 2017 г. ТБО възлиза на 4 410.58 лв. главница и лихва в размер на 3 399.72 лв.; за 2018 г. ТБО в размер на 4 410.58 лв. и лихва 2 952.52 лв.; за 2019 г. ТБО 4 410.58 лв. и лихва в размер на 2 505.32 лв.; за 2020 г. ТБО - 4 410.58 лв. главница и 2 038.21 лв. лихва.

В обобщение, жалбата на „АСТЕЛС“ АД се явява частично основателна, като РА № СФД23-РД77-189/06.11.2023 г., издаден от органи по приходите на Столична община – Е. К. – началник отдел и възложител на ревизията и К. Г. – главен инспектор и ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА24-РД28-4/10.01.2024 г. на кмета на СО, с който са установени задължения за данъци и лихви за просрочие за периода 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., общо в размер на 84 046 лв., от които 27 797.54 лв. за данък за недвижими имоти и 14 852.48 лв. лихва, както и 27 199.48 лв. за такса за битови отпадъци и 14 196.50 лв. лихва, следва да бъде отменен както следва:

за 2016 г. се дължи ДНИ за довносяне в размер на 1 206.27 лв., на отмяна подлежи лихвата от 2 370.74 лв.; остава задължението за ТБО в размер на 1 316.16 лв. главница, и лихва в размер на 1 113.43 лв.;

за 2017 г. са дължими ДНИ за внасяне 5 064.90 лв., на отмяна подлежи РА в частта на определената лихва в размер на 4 085.22 лв.; дължимата остава ТБО от 4 410.58 лв. главница и лихва в размер на 3 399.72 лв.;

за 2018 г. ДНИ за довносяне е в размер на 5 064.90 лв. и лихва 1 331.64 лв. и ТБО в размер на 4 410.58 лв. и лихва 2 952.52 лв.;

за 2019 г. е дължим ДНИ за внасяне от 5 064.90 лв. и 2 243,31 лихва и ТБО от 4 410.58 лв. главница и лихва в размер на 2 505.32 лв.

за 2020 г. е дължим ДНИ за внасяне от 5 064.90 лв. и лихва в размер на 1 728.37 лв. и ТБО 4 410.58 лв. главница и 2 038.21 лв. лихва.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноси съобразно уважената част от жалбата, за които е представен списък /л. 17/. С РА са определени задължения в общ размер на 84 046 лв., а след частичната отмяна на РА се определят общо задължения в размер на 57 736.87лв., поради което адвокатското възнаграждение за настоящата инстанция следва да бъде определено съобразно действителното намаляване на дължимите задължения по РА, което е общо в размер на 26 309.13 лв. Представени са доказателства за платено адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция в размер на 7 400 лв. и 7 500 лв. пред ВАС, или общо 14 900 лв. В полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноси за адв. възнаграждение в размер на 4 664.18 лв., съобразно уважената част от жалбата /общо за 26 309.13 лв./, за ВАС и настоящата инстанция. Държавна такса и разноси за вещо лице не се претендират в представения списък. При първоначалното разглеждане на делото жалбоподателят не претендира разноси, поради което такива не следва да бъдат присъждани. В полза на СО следва да се присъдят разноси, съобразно отхвърлената част от жалбата /общо за 57 736.87 лв. главница и лихва/ в размер на по 5 268.95 лв. за всяка съдебна инстанция или общо в размер на 15 806.85 лв. за трите инстанции.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, 13-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „АСТЕЛС“ АД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № СФД23-РД77-189/06.11.2023 г., издаден от органи по приходите на Столична община – Е. К. – началник отдел и възложител на ревизията и К. Г. – главен инспектор и ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА24-РД28-4/10.01.2024 г. на кмета на СО, **в следните части:**

за 2016 г. за задължения за ДНИ за горницата над 1 206.27 лв. до пълния установен размер от 2 462.98 лева, за лихва върху ДНИ – изцяло за сумата от 2 370.74 лв.; за ТБО за горницата над 1 316.16 лв. до пълния установен размер от 2 864.04 лева, и за лихва върху ТБО за горницата над 1 113.43 лв. до пълния установен размер от 2 127.76 лв.;

за 2017 г. за задължения за ДНИ за горницата над 5 064.90 лв. до пълния установен размер от 6 333.64 лв., за лихва върху ДНИ – изцяло за сумата от 4 085.22 лв.; за ТБО за горницата над 4 410.58 лв. до пълния установен размер от 6 083.86 лв. и за лихва върху ТБО за горницата над 3 399.72 лв. до пълния установен размер от 3 948.60 лв.;

за 2018 г. за задължения за ДНИ за горницата над 5 064.90 лв. до пълния установен размер от 6 333.64 лв.; за лихва върху ДНИ за горницата над 1 331.64 лв. до пълния установен размер от 3 441.30 лв.; за ТБО за горницата над 4 410.58 лв. до пълния установен размер от 6 083.86 лв. и за лихва върху ТБО за горницата над 2 952.52 лв. до

пълния установен размер от 3 332.19 лв.;

за 2019 г. за задължения за ДНИ за горницата над 5 064.90 лв. до пълния установен размер от 6 333.64 лв., за лихва върху ДНИ за горницата над 2 243.31 лв. до пълния установен размер от 2 800.01 лв.; за ТБО за горницата над 4 410.58 лв. до пълния установен размер от 6 083.86 лв. и за лихва върху ТБО за горницата над 2 505.32 лв. до пълния установен размер от 2 715.36 лв.;

за 2020 г. за задължения за ДНИ за горницата над 5 064.90 лв. до пълния установен размер от 6 333.64 лв.; за лихва върху ДНИ за горницата над 1 728.37 лв. до пълния установен размер от 2 155.21 лв.; за ТБО за горницата над 4 410.58 лв. до пълния установен размер от 6 083.86 лв. и за лихва върху ТБО за горницата над 2 038.21 лв. до пълния размер от 2 072.59 лв.

или общо за сумата /главници и лихви/ в размер на 26 309.13 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АСТЕЛС“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № СФД23-РД77-189/06.11.2023 г., издаден от органи по приходите на Столична община – Е. К. – началник отдел и възложител на ревизията и К. Г. – главен инспектор и ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА24-РД28-4/10.01.2024 г. на кмета на СО, в останалата ѝ част за сумата общо от 57 736.87 лв. за периода 2016 – 2020 г. – главница и лихви за ДНИ и ТБО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „АСТЕЛС“ АД, ЕИК[ЕИК], евровата равностойност на сумата от 4 664.18 лв., представляваща адвокатско възнаграждение пред ВАС и настоящата инстанция.

ОСЪЖДА „АСТЕЛС“ АД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община евровата равностойност на сумата в размер на 15 806.85 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за трите съдебни инстанции.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: